

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2T/49/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119011570
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4119011570.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Ondrejovej a prísediacich sudcov Ing. Kvetoslavy Krenčovej a Emílie Baňasovej, v trestnej veci obžalovaného O. I. H., pre trestný čin vraždy podľa § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení zákona číslo 253/2001 Z. z., na hlavnom pojednávaní v Nitre dňa 10.05.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný
O. I. H., narodený XX.XX.XXXX v B. X., P. U. G.,
trvale bytom B., P. XXX/XXX,

sa podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby Krajskej prokuratúry Nitra, sp. zn. Kv 70/17/4400 zo dňa 10.12.2019, podanej na Okresný súd Nitra dňa 10.12.2019, pre trestný čin vraždy podľa § 219 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona číslo 140/1961 Zb. v znení zákona číslo 253/2001 Z.z., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: po predchádzajúcich vzájomných nezhodách s osobou P. B., ktorý mu bol dlhý finančnú čiastku vo výške 300.000,- Sk, v súvislosti s vymáhaním ktorej P. B. dňa 26.03.2000 spôsobil obvinenému O. Le H. ťažkú ujmu na zdraví, v bližšie nezistenom čase v letnom období roku 2002, pravdepodobne v období mesiacov jún a júl 2002, v obývačke rodinného domu vmieste jeho trvalého bydliska na P. ulici č. XXX/XXX, B. potom, ako boli P. B. zviazané horné končatiny v oblasti predlaktí drôtenou slučkou a obviazaná lebka cez oblasť úst plastovou páskou v postavení tvárou v tvár pakovane veľkou intenzitou pevným tvrdým podlhovastým predmetom v úmysle usmrtiť ho udieral poškodeného P. B. do oblasti hlavy a tváre, čím mu spôsobil zlomeniny kostí tváre, klenby a spodiny lebečnej, v dôsledku čoho došlo k zlyhaniu riadiacej a regulačnej funkcie centrálného nervového systému - mozgu a k smrti P. B., ktorého telo následne zabalil do čierneho igelitového vreca a si po uplynutí týždňa preniesol vrece od garáže po jamu, ktorá bola vykopaná na jeho príkaz v záhrade rodinného domu v mieste jeho trvalého bydliska, zavolať v tom čase svoj družku W. X., s ktorou vrece odhodili do vykopanej jamy, po čom obvinený O. Le H. založil v jame oheň a túto následne zahrabal, pričom dňa 03.08.2017 boli počas vykonania domovej prehliadky v ilegálnom hrobe na uvedenom mieste zaistené kostrové pozostatky P. B., z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku, súd poškodeného Y. B., narodeného XX.X.XXXX, trvale bytom B., X. XXX/X s jeho nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Nitra č. Kv 70/17/4400 podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 10.12.2019, tento prejednal trestnú vec proti obžalovanému O. Le H. a v zmysle predloženej obžaloby súd vykonal dokazovanie navrhnutými dôkaznými prostriedkami zabezpečenými v rámci prípravného konania. V rámci vykonaného dokazovania vypočul obžalovaného, poškodeného Y. B., svedkyňu X., svedkyňu P.- X., svedka W., prečítaním výpovedí svedkov L., svedka

S., prečítaním znaleckého posudku znalcov T. T. D. a T. Y. T., prečítaním znaleckých posudkov KEÚ PZ, prečítaním znaleckého posudku znalcov T. K. P., L. a T. H. V., L., prečítaním listinných dôkazov a podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Nitra.

Obžalovaný O. Le H. (ďalej len „obžalovaný“) na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania žalovaného skutku, a zároveň využil svoje zákonné právo a vo veci nevypovedal.

Súd na návrh prokurátora postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania zo dňa 04.02.2019 (čl.95-99), z ktorej vyplývalo, že poznal nebohého P. B. (ďalej len „poškodený“) už od príchodu na Slovensko, boli priatelia, navštevovali sa a pomáhali si. Poškodený potreboval peniaze, preto mu požičal a spisali aj zmluvu o pôžičke. Následne chcel peniaze vrátiť, keď sa dozvedel že dostal peniaze z predaja reštaurácie v Piešťanoch, avšak poškodený mu ich nevrátil. Dozvedel sa, že poškodený dlží peniaze viacerým osobám, hral hazardné hry a mal problémy so zákonom. Trval na vrátení peňazí, pričom poškodený ho zbil, v dôsledku čoho má aj trvalé následky na zdraví. Poškodeného sa bál, bol vyššieho veku, nosil pri sebe zbraň, obával sa, že ho znovu prepadne a zabije. Následne sa spoznal s Emilom, ktorý mu sľúbil, že mu pomôže s vymáhaním peňazí od poškodeného. Po čase zistil, že Emil je nebezpečný a nespoľahlivý človek, mal z neho strach a prestal s ním komunikovať. Jedného dňa u neho vypomáhal cigáň Jožo a tento mu povedal, že tam prišiel mafián Emil a vyhodil tam z auta vrece, následne Emil prišiel a kázal mu, aby vrece hodil do jamy. Chcel dať vrece do jamy, ale bolo ťažké, nedalo sa ťahať a smrdelo, preto si zavolať na pomoc W. X.. Na záver uviedol, že nevedel, čo bolo obsahom vreca.

Svedok poškodený Y. B. na hlavnom pojednávaní (čl.528) vypovedal, že sa narodil v roku 1992 a v čase kedy malo dôjsť k úmrtiu jeho otca bol maloletý. S otcom sa stretával podľa rozhodnutia súdu jedenkrát za mesiac. Má sestru R. B. (XXXX) a po otcovi sestru J.. Otcov brat odišiel v roku 2014 do Vietnamu, otcova sestra odišla v roku 2016-2017 do Anglicka. O otcovi nemali žiadne informácie, v súvislosti s kostrovým nálezom poskytol na stotožnenie svoju DNA. Obžalovaného poznal len zo spisov, svedkyňu X. nepoznal. Svedok poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 30.000 eur ako nemajetkovú ujmu za stratu otca.

Svedkyňa W. X. na hlavnom pojednávaní využila svoje zákonné právo nevypovedať podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku z dôvodu, aby neprivedla ujmu otcovi svojich detí, nakoľko by jeho ujmu pocítovala ako ujmu vlastnú.

Súd na návrh prokurátora postupom podľa § 263 odsek 4 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 13.02.2019 (čl. 142-148), v ktorej uviedla, že s obžalovaným žila 14 rokov ako družka. Priznal sa jej, že chce ublížiť P., ktorý mu bol dlžný 200 000 Sk a ublížil mu na zdraví. Bola svedkyňou bitky obžalovaného s poškodeným, po ktorej ostali obžalovanému trvalé následky. Obžalovaný mal potom nočné mory asi dva roky. Za obžalovaným chodievali pofidérne osoby, medzi nimi aj Emilo, ktorý mu mal pomôcť, zaregistrovala len to, že mu spomínal, že potrebuje, aby mu doniesol človeka, ktorý mu ublížil. Emila mu dohodil jej krstný otec (T. L.). Obžalovaný jej hovoril, že sa musí pomstiť tomu Vietnamcovi. V čase, keď u nich býval Vietnamec S. jej obžalovaný volal, že potrebuje, aby sa ešte zdržali v meste, volala mu, či po jeden aj pol hodine môže prísť, povedal, že áno, a keď prišla domov cítila, napriek čerstvej maľovke, silný zápach krvi. Dva dni predtým obžalovaný povedal, že nastane jeho pomsta. Následne k nim chodil Q. a pýtal od obžalovaného peniaze, pol roka sa pred ním zatajoval. Po tom dni išla do práce a po návrate z práce jej obžalovaný povedal, že idú odpratávať bodrel. Zavolať cigánov (G. W.), vykopali veľkú jamu za bývalým skleníkom, žiadal od nej, aby mu pomáhala hádzať bodrel do tej jamy. Vytiahol čierne vrece z garáže, ktoré mu pomohla hodiť do jamy, strašne to smrdelo, až sa povracala. Myslela si, že sú to kosti psov, ktoré zabíjali a jedli. Obžalovaný ho potom zapálil a ona išla do domu. Obžalovaný jej daroval dom, kde s deťmi bývali, potom od nej žiadal, aby mu dom vrátila, ale ona ho medziasom darovalo deťom. Obžalovaný mal prezývku T.. Emilo za ním chodil, lebo mu vraj bol dlžný peniaze. Nevedela ako sa vrece dostalo k nim domov, ale započula rozhovor obžalovaného a Emila, keď sa obžalovaný pýtal, kedy mu donesie toho Vietnamca. Emilo bol vysoký asi 190-200 cm, zavalitý s modrými očami a vyholenou hlavou. Obžalovaný ju bil, v roku 2013 ju nechcel pustiť z Vietnamu a vyhrážal sa jej, že ak bude svedčiť o Vietnamcovi dopadne zle. Má obavu o svoj život a život svojich detí pred obžalovaným a jeho synom T..

Svedkyňa H. P. X. na hlavnom pojednávaní (čl. 549) vypovedala, že P. B. bol jej bývalý partner, bývali spolu od roku 1992 do apríla 2001, kedy odišiel z domu a viac ho nevidela, mal ísť do Hlohovca. Išla na políciu, dala ho hľadať asi tri mesiace po jeho odchode z dôvodu, že neplatil výživné, skôr ho mohli dať hľadať len blízki príbuzní a ona nebola jeho manželka. Mali spolu dcéru J., stretávali sa s vietnamskou komunitou. Svedkyňu X. nepoznala. Obžalovaný a jej druh boli dobrí priatelia, potom mali konflikt, ktorý

skončil súdnym konaním. P. B. mal na Slovensku aj exmanželku, mamu Y. B.. Po piatich rokoch jej prišla pohľadnica, že jej partner žije v Českej republike v Písku, ale to písmo nebolo jeho. Čudné bolo, že pisateľ vedel celé jej nové meno, a tiež novú adresu, vydala sa v roku 2004. V texte pohľadnice bolo uvedené, že žije s H. z Bratislavy, vedela, že to bola jeho obchodná partnerka, preto sa domnievala, že sa dali dohromady.

Vzhľadom na rozpory vo výpovedi svedkyne súd postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku prečítal časť výpovede svedkyne z prípravného konania (čl. 154-157), z ktorej vyplývalo, že obžalovaný jej viackrát rozprával, že poškodeného P. B. videli na rôznych miestach, v Chorvátsku, v Čechách. Svedkyňa k rozporom uviedla, že na podrobnosti si už vzhľadom na odstup času nepamätala.

Svedok G. W. na hlavnom pojednávaní (čl.604) vypovedal, že s obžalovaným prezývaným T. sa spoznal v čase, keď obžalovaný kúpil rodinný dom v Mlynárčiach a potreboval robotníkov na opravu domu. Chodili mu pomáhať, upratovať, čistiť, boli tam viacerí bezdomovci aj cigáni. Raz mu obžalovaný povedal, keď tam bol so strýkom po železo, aby mu spolu so strýkom vykopal jamu. Bolo to za skleníkom, ktorý mal v záhrade. Jama mala slúžiť na smeti. Obžalovaný im naznačil veľký kus, ktorý mali vykopať, ale vykopali len cca meter hlbokú jamu, so šírkou cca 40-50 cm, nahádzali tam smeti. Žiadnu inú jamu pre obžalovaného nekopali. Chodili tam aj potom, čistili záhradu a dvor.

Súd postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku na návrh obhajcu prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 13.02.2019 (čl. 167-171), v ktorej svedok uviedol, že obžalovanému pomáhal s opravou domu v Mlynárčiach, pracovali u neho ďalší cigáni aj „bieli“, robili pomocné práce. V jeseni im povedal, aby obrali hrozno, upratali záhradu a garáž. Vyhrabal zelinu, upratol ohradu pre psov a T. mu kázal vykopať jamu na smeti. Kopali ju spolu s nejakým bezdomovcom, za skleníkom. O niekoľko dní im kázal nahádzať do jamy bodrel, boli tam viacerí. Za robotu dostal 20 eur a polievku. Skleník bol v čase kopania jamy rozbitý, rástla tam burina. Nevidel v tom čase nikoho, kto by niečo k obžalovanému doniesol. K rozporom svedok uviedol, že si už vzhľadom na odstup času všetko presne nepamätal.

Súd postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedka T. L. z prípravného konania zo dňa 13.02.2019 (čl. 180-183), v ktorej uviedol, že obžalovaného poznal pod prezývkou T., cez W. X. - krstnú dcéru, ktorá s ním žila. Nevie nič o dlhoch obžalovaného, poškodeného P. B. nepoznal. Osobu s prezývkou Q. pozná z Lehoty, mal cca 185 cm, pevný krk a bol holohlavý, nevedel čím sa živil. Obžalovaný ho nikdy o nič nežiadal.

Súd postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedka N. S. z prípravného konania zo dňa 30.08.2019 (čl. 189-195), v ktorej uviedol, že obžalovaného nikdy nevidel, žil s W. X. od februára do septembra 2016, cca pol roka. Niekedy v máji - júni 2016 mu povedala, že jej druh mal zavraždiť človeka, že hrali karty a jej druh bol žiarlivý a zabil ho. Matka W. X. mu potom povedala, že dcérin bývalý niekoho usmrtil. Následne mu brat W. X. povedal, že Vietnamec mal v Nitre veľké kontakty a je nebezpečný, že zabil človeka. Myslel si, že mu to bolo povedané, aby mu naznačili, že by mohol mať problémy pre partnerský vzťah s W. X.. Keď mala W. vypité povedala mu, že na záhrade je mŕtvola, keď jej povedal, aby išla na prokuratúru, povedala mu, že si to vymyslela. O živote s obžalovaným mu povedala, že najskôr bolo dobre, kupoval jej darčeky, auto, potom ju začal biť, týrať, obmedzoval jej osobnú slobodu, vyhadzoval ju z domu a bil ju aj syn jej druha, podala aj trestné oznámenie. Peniaze, ktoré mu požičala X. boli na jeho dobrovoľné náklady, peniaze míňali spolu, to, že to malo byť pre sudcov a prokurátorov bola len verzia pre Vietnamca. Vytiahla aj 30.000 eur od Vietnamcov, tým povedala, že to má slúžiť na prepustenie jej druha, peniaze si nechala za to, že jej vraj zničili život. Nevie nič o korupcii, nevedel ani pre seba zariadiť podmienené prepustenie. Jeho brat I. R. bol v kolúznej väzbe, s O. Le H. sa nikdy nestretol a X. mu dávala podpísať nejakú zmluvu, že sa na niečom dohodli, ale odmietol to a to ju rozčúľilo.

Súd postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok znalca T. T. D. a T. Y. T. č. 37/19 a č. 13/19 (čl. 243-263) zo záverov z ktorého vyplývalo, že obžalovaný netrpel v čase spáchania skutku, pre ktorý je stíhaný takou duševnou chorobou alebo poruchou, ktorá by mala vplyv na jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, to znamená, že boli z forenzne - psychiatrického hľadiska zachované, zároveň obžalovaný vedel v čase spáchania stíhaného skutku rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Obžalovaný bol schopný chápať zmysel trestného konania. Znalci skonštatovali, že pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nie je nebezpečný a nie je potrebné obžalovanému navrhnúť ochranné liečenie. Zo záverov psychologickkej časti znaleckého posudku vyplývalo, že intelektová úroveň obžalovaného sa nachádzala v pásme mierneho nadpriemeru, osobnosť obžalovaného bola primerane diferencovaná, emocionálne nestabilná, egocentrická, senzitivná a hysteroidne štruktúrovaná, sebaneistá, nerozhodná, so sklonom vyhýbať sa zodpovednosti a zníženou citlivosťou voči morálnym problémom. U obžalovaného boli

zistené patologické črty osobnosti v zmysle emočnej lability, ktorá sa prejavuje v afektívne vypätých situáciách oslabenou regulačnou funkciou rácia. Správanie obžalovaného je ťažšie predvídateľné, so sklonom k impulzívnym, agresívnym a antisociálnym prejavom. K nožnej motivácii konania obžalovaného znalkyňa uviedla, že medzi obžalovaným a obeťou boli dlhodobé nezhody kvôli peniazom, ktoré obeť dlhovala obžalovanému. Pri vymáhaní dlhu obeť obžalovaného napadla a spôsobila mu ťažkú ujmu na zdraví, ktorá obžalovanému znemožňovala adekvátne fungovať v bežnom živote a pracovne sa zaradiť, čo bolo najpravdepodobnejšou motiváciou konania obžalovaného. Možnosť resocializácie obžalovaného bola vyhodnotená ako oslabená.

Súd postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, z odvetvia kriminalistická biológia a genetická analýza č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/11418 (čl. 270-273) z ktorého vyplývalo, že na znalecké skúmanie boli predložené stopy zaistené v obývačke rodinného domu, kde malo dôjsť k spáchaniu trestného činu. Ako stopy boli predložené časti omietky z rôznych miest v obývačke, stery z podlahy, lišta k podlahe (1-7), a tiež stopy z tkaniny sedacej súpravy v obývačke (1-9). Z predložených stôp bola odobratá vzorka DNA, avšak nebola zistená prítomnosť ľudskej krvi. Obdobne zo stôp 1-9 (tkaniny) na stope č.7 (poťah) bol zaistený biologický materiál, z ktorého bola izolovaná DNA zodpovedajúca porovnávanej vzorke s označením T. I. H. (syn obžalovaného).

Súd postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, z odvetvia kriminalistická biológia a genetická analýza č. ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2017/2866 (čl. 277-279), z ktorého zistil, že porovnávaním DNA zo zubov nebohého P. B. a genetického materiálu Y. B. je osoba, u ktorej bol skúmaný kostrový materiál biologickým otcom Y. B..

Súd postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, z odvetvia kriminalistická biológia a genetická analýza č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/2848 (čl. 283-285) z ktorého vyplývalo, že na stopách (1-9) predložených na skúmanie, ktoré boli zaistené pri kostrovom náleze nebohého, bola analyzovaná DNA, ktorá nebola zhodná s DNA podozrivých, obvinených a odsúdených evidovaných v národnej databáze DNA a v časti neboli ani vhodné na individuálnu identifikáciu pôvodcu.

Súd postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal znalecký posudok znalcov T. K. P., L. a T. H. V., L. č. 84/2017 (čl. 289-328), zo záverov ktorého vyplývalo, že znalci vykonali súdnu pitvu a forenzno- antropologickú expertízu telesných pozostatkov z ilegálneho hrobu na Štúrovej ulici v Nitre. Dňa 03.08.2017 bola vykonaná exhumácia kostrových ostatkov, ktoré boli expedované k forenzno-antropologickej expertíze do Martina. Na mieste nálezu v Nitre, boli nájdené kostrové ostatky jedného ľudskeho jedinca mužského pohlavia, mongoloidného typu, vo veku okolo 40 rokov, výšky okolo 167 cm, súmerne vyvinutého svalstva, pričom k jeho smrti došlo okolo 15 rokov pred dňom nálezu. K poškodeniu kostrového nálezu došlo sčasti obhorením a sčasti mechanickým poškodením po smrti jedinca. Na kostrových pozostatkoch boli zistené známky pôsobenia vonkajšieho mechanického násillia spôsobeného aktívnym násillným konaním inou osobou za života jedinca. Išlo o zlomeniny kostí tváre, kostí klenby a spodiny lebečnej. Zlomeniny tváre, spodiny lebečnej a klenby lebečnej vznikli pôsobením vonkajšieho mechanického násillia veľmi veľkej intenzity, ktoré prekonallo pevnosť, súdržnosť a elasticitu pevných častí tváre. Epicentrom násillia na lebke boli oblasť ľavej bočnej plochy tváre v oblasti očnice a ľavej lícnej kosti a ľavá záhľavová oblasť v dolnej časti. Útok bol smerovaný na oblasť ľavej tváre pri postavení tvárou v tvár. Zlomeniny vznikli opakovanými údermi pevným, tvrdým, podlhovastým predmetom (napr. baseballová páлка). Zlomeniny tváre si poškodený nemohol spôsobiť sám vlastným konaním. Vzniknuté poranenia svojím stupňom a rozsahom neboli zlučiteľné so životom. Pri exhumácii bolo zistené, že boli zviazané horné končatiny v oblasti rúk drôtenou slučkou, oblasť úst bola previazaná plastovou páskou a došlo k termickému poškodeniu kostí. Príčinou úmrtia bolo zlyhanie riadiacej a regulačnej funkcie centrálnej nervovej sústavy - mozgu v dôsledku zlomenín kostí tváre, klenby a spodiny lebečnej, k smrti došlo krátko potom ako mu boli spôsobené poranenia lebky.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj oboznámením listinných dôkazov a oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov.

Z pátrania po osobe a z priloženej fotografie (čl. 16-17) vyplývalo, že po osobe P. B., dátum narodenia XX.XX.XXXX v V. R., Vietnamská socialistická republika, trvale bytom Nitra, P. trieda XX/XX bolo dňa

31.01.2002 vyhlásenie pátranie, nakoľko osoba v pátraní bola príslušníkom OO PZ Nitra obvinená pre trestný čin zanedbania povinnej výživy (ČVS ORP-544/NR-NR-2002).

Z výpisu z listu vlastníctva č. 2198 (čl. 23-25) zo dňa 14.07.2017 súd zistil, že vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v Nitre, v časti Mlynárce s parcelným číslom XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XXX bol obžalovaný. Zároveň prebiehalo súdne konanie žalobkyne W. X. o vrátení daru, v ktorom žalobkyňa navrhovala, aby súd určil, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností registra „C“ spolu s rodinným domom. Z informatívnej kópie z mapy bolo zrejmé umiestnenie predmetných nehnuteľností. Z rodného listu Obvodného úradu Piešťany (čl. 153) vyplývalo, že dňa 18.07.1993 sa v Piešťanoch narodila J. X., ktorej otec bol P. B. a matka H. X..

Z pohľadnice (čl. 159) vyplývalo, že svedkyňa X. dňa 16.07.2019 pri výsluchu predložila pohľadnicu s veľkonočným motívom, na zadnej časti ktorej bolo napísané „Veselé prežitie veľkonočných sviatkov, J. a H. veľa vody, G. veľa vodky, praje z L. T.. Žijem tu s H. z Bratislavy.“

Z notárskej zápisnice č. N 70/2016, NZ 3976/2016, NCRIs 4070/2016 z 08.02.2016 (čl. 196-197) súd zistil, že svedkyňa X. ako veriteľka prenechala 08.02.2016 svedkovi S. ako dlžníkovi na voľné nakladanie peniaze ako pôžičku vo výške 20.000 eur. Dlžník sa zaviazal peniaze veriteľke vrátiť do 08.04.2016 na jej účet.

Zo zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 09.02.2018 (čl. 207-211) vyplývalo, že poznávajúca osoba W. X. poznala G. W. ako cigáňa, ktorý kopal jamu, do ktorej následne hádzala s obžalovaným čierne igelitové vrece. Následne opoznala Q. X. ako osobu, ktorú vo svojom výsluchu zo dňa 20.07.2017 nazývala ako „Emilo“.

Zo zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 09.02.2018 (čl. 212-216) vyplývalo, že poznávajúca osoba G. W. označil osobu obžalovaného, ako toho, ktorého vo svojom výsluchu zo dňa 25.01.2018 nazýval ako „T.“. Fotoalbumy (čl. 217-234) obsahovali fotografie tvárí mužov, ktoré boli predložené na rekogníciu.

Zo zápisnice o rekognícii osoby zo dňa 03.05.2018 (čl. 416-420) vyplývalo, že poznávajúca osoba obžalovaný označil G. W. ako cigáňa, ktorý chodil k nemu robiť na záhradu a Q. X. alebo L. X. ako osobu, ktorú pri svojom výsluchu zo dňa 03.05.2018 nazýval Q., resp. Q..

Z uznesenia o vrátení veci zo dňa 22.08.2019 (čl. 330) vyplývalo, že Y. B. bola vrátená náušnica zo žltého kovu, ktorá bola zaistená a nájdená pri domovej prehliadke na adrese B., P. XXX/XXX spolu s kostrou ľudského jedinca mužského pohlavia a na ďalšie konanie už nebola potrebná a neprichádzalo do úvahy jej prepadnutie alebo zhabanie. Odovzdanie predmetnej veci preukazovalo potvrdenie o vrátení veci zo dňa 18.11.2019 (čl. 333).

Z uznesenia o vrátení veci zo dňa 22.08.2019 (čl. 334) vyplývalo, že W. X. boli vrátené veci (lišta, sedačka, kreslo), ktoré dňa 03.08.2017 dobrovoľne vydala na adrese trvalého pobytu B., P. XXX/XXX a na ďalšie konanie už neboli potrebné a neprichádzalo do úvahy ich prepadnutie alebo zhabanie. Odovzdanie predmetných vecí preukazovalo potvrdenie o vrátení veci zo dňa 12.11.2019 (čl. 336).

Z návrhu na vykonanie domovej prehliadky zo dňa 25.07.2017 (čl. 343-345) vyplývalo, že prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra podal na Okresný súd Nitra návrh na vykonanie domovej prehliadky v rodinnom dome so súpisným číslom XXX, nachádzajúcom sa v meste B., časť T., na parcele č. XXX/XX, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX a priestoroch k nemu patriacich a na pozemkoch k nemu prísluších, ktorého vlastníkom bol obžalovaný, nakoľko sa tam mohli nachádzať telesné pozostatky pravdepodobne nebohého P. B.. Z príkazu na domovú prehliadku zo dňa 30.07.2017 (čl. 346-349) vyplývalo, že Okresný súd Nitra nariadil vykonanie domovej prehliadky podľa návrhu prokurátora. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky (čl. 350-353) súd zistil, že predmetná prehliadka bola vykonaná dňa 03.08.2017 a bol pri nej zaistený kostrový nález. Fotodokumentácia (čl. 355-356) obrazovo dokumentovala domovú prehliadku a nájdený kostrový nález.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 03.08.2017 a fotodokumentácie (čl. 358-356) vyplývalo, že W. X. pri domovej prehliadke dobrovoľne vydala lištu, kreslo, sedačku. Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 24.10.2017 a fotodokumentácie vyplývalo, že znalec T. P., L.. vydal zub z lebky, ktorá bola zaistená dňa 03.08.2017 pri vykonaní domovej prehliadky na adrese Nitra, P. XXX/XXX, a to pre účely znaleckého skúmania z dôvodu izolovania a analýzy DNA. Dňa 22.02.2019 znalec vydal veci zaistené v ilegálnom hrobe, okrem kostrového nálezu. Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 09.02.2018 vyplývalo, že W. X. vydala lepiacu pásku, ktorú používali v domácnosti v období, v ktorom pomáhala hádzať obžalovanému čierne igelitové vrece do vykopanej jamy v záhrade. Zo zápisnice o prehliadke tela zo dňa 22.08.2017 (čl. 367-368) súd zistil, že Y. B. bol odobratý bukálny ster z ústnej dutiny. J. X. odmietla poskytnúť ster. Z pripojeného spisu a z rozsudku Okresného súdu v Nitre sp. zn. 2T/25/2001 zo dňa 27.03.2001 (čl. 373), právoplatným dňa 27.03.2001 súd zistil, že poškodený P. B. bol uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona a iné (zákon č.140/1961 Zb.) voči O. Le H. (obžalovaný), a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky s podmieneným odkladom na

skúšobnú dobu dva roky. Zároveň mu súd uložil povinnosť poškodenému O. Le H. nahradiť spôsobenú škodu. Z výpisu zo Živnostenského registra a správy Sociálnej poisťovne (čl. 382-383) vyplývalo, že poškodený P. B. bol v rokoch 1990 až 2001 SZČO s rôznymi predmetmi podnikania. Z odpisu registra trestov poškodeného P. B. zo dňa 04.08.2017 (čl. 424) súd zistil, že poškodený bol dvakrát súdne trestaný (§202 odsek 1 a § 222 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.).

Z pripojeného spisu a z rozsudku Okresného súdu v Nitre sp. zn. 2T/6/2015 zo dňa 26.02.2016 vyplynulo, že obžalovaný bol uznaný za vinného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno b), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 1To/28/2016 dňa 09.08.2016 a obžalovanému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a ochranný dohľad v trvaní dva roky.

Z pripojeného spisu a z rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/397/2016 zo dňa 09.05.2019 (rozsudok čl. 445) vyplývalo, že súd zamietol návrh žalobkyne W. X. (z 04.10.2016), ktorým sa domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. 2198, k.ú. T. - B. (rodinný dom s pozemkom), voči žalovanému O. Le H. a T. Le H., rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť 04.06.2019, vzhľadom na to, že žalobkyňa podané odvolanie vzala v celom rozsahu späť a žiadala odvolacie konanie zastaviť (uznesenie právoplatné 06.12.2019).

Zo správy Ministerstva vnútra SR a úmrtného listu (čl. 376-377) vyplývalo, že Q. W., rod. X. zomrel dňa 30.10.2014 v Prahe, Česká republika. Z úmrtného listu predloženého Mestským úradom Nitra (č.l. 378-380) vyplývalo, že T. X. zomrel dňa 09.06.2018 v Nitre.

Z úradných záznamov Ministerstva vnútra SR (čl. 384-392) vyplývalo, že v priebehu vyšetrovania bolo zistené, že O. B. Le má byť sestrou poškodeného P. B.. Poškodený P. B. je otcom R. B. a Y. B., a zároveň mal mať nemanželské dieťa J. X. s H. X.. Zároveň boli stotožnené osoby Q. X. a G. W., ktoré boli označované vo výpovediach. Na všetky tieto osoby boli vykonané lustrácie v systéme Regob.

Zo screenshotu z mobilného telefónu (čl. 524) vyplývalo, že W. X. zaslala obhajcovi Y.. T. Q. sms správu, v ktorej sa ospravedlnila z neúčasti na hlavnom pojednávaní zo zdravotných dôvodov. Z oznámenia obhajcu Y.. T. Q. zo dňa 24.03.2021 (čl. 588-589) súd zistil, že obžalovaný bol dňa 23.03.2021 podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, a to uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 28PP/104/2020 zo dňa 23.03.2021, právoplatným dňa 23.03.2021. Uvedené vyplývalo aj z hlásenia zmien zo dňa 23.03.2021 (čl. 590).

Zo správy mesta Nitra zo dňa 28.08.2019 (čl. 426) vyplývalo, že obžalovaný mal evidovaný trvalý pobyt v meste Nitra, bol rozvedený, nemal evidované priznanie k dani z nehnuteľnosti a nemal evidované priestupkové konania. Z hodnotenia ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou a skráteného výpisu zo dňa 27.08.2019 (čl. 428-429) súd zistil, že obžalovaný bol vo výkone trestu hodnotený pozitívne, bol jedenkrát disciplinárne odmenený, potrestaný nebol, bol pracovne zaradený. Vykonával trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/6/2015, právoplatným 09.08.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/28/2016. V hodnotení zo dňa 16.07.2020 (čl. 539-542) mal obžalovaný uvedené dve disciplinárne odmeny, jeho správanie bolo naďalej hodnotené pozitívne. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo dňa 19.11.2019 (čl. 435) vyplývalo, že obžalovaný nebol priestupkovo riešený. Z odpisu registra trestov zo dňa 19.11.2019 (čl. 436) súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený aj v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 3T/36/1993 za trestný čin ublíženia na zdraví na podmienčný trest odňatia slobody a trest zákazu činnosti, odsúdenie bolo zahladené. V druhom prípade bol odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/6/2015 právoplatným 09.08.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/28/2016 za drogový trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil všetky dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito aj v ich súhrne, nezávisle od toho či ich obstaral súd, OČTK alebo niektorá zo strán a v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Základným predpokladom trestnej zodpovednosti je jednoznačné zistenie príčinného pôsobenia konania obvineného na chránené spoločenské vzťahy, pričom zásada zistenia skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a preukázané fakty, nie iba pravdepodobnosť. Len po náležitom a nepochybnom preukázaní viny

obžalovaného možno vysloviť odsudzujúci rozsudok. Ak však vina nie je jednoznačne preukázaná musí súd obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Vražda je úmyselné usmrtenie iného jedinca s následkom jeho smrti. Medzi konaním páchatel'a následkom na ľudskom tele musí byť preukázaná príčinná súvislosť, teda, že k smrti poškodeného došlo práve konaním páchatel'a.

Podľa skutkovej vety obžaloby mal obžalovaný opakovane udierať zviazaného a spacificovaného poškodeného tvrdým podlhovastým predmetom do oblasti hlavy a tváre s úmyslom usmrtiť ho, pričom v dôsledku takéhoto konania malo dôjsť k zlyhaniu CNS a k smrti poškodeného P. B.. Motívom konania obžalovaného mal byť dlh poškodeného voči obžalovanému a spôsobenie ťažkej ujmy s trvalými následkami obžalovanému. K protiprávnemu konaniu malo dôjsť v lete roku 2002 (jún/júl) v mieste bydliska obžalovaného v rodinnom dome - v obývačke. Po usmrtení poškodeného mal obžalovaný spolu so svojou družkou telo nebohého v čiernom vreci hodiť do vykopanej jamy, toto podpáliť a jamu zakopať. Kostrové pozostatky poškodeného boli nájdené pri domovej prehliadke dňa 03.08.2017 na pozemku rodinného domu na P. ulici č. XX v B..

Po vykonaní dokazovania zabezpečenými dôkaznými prostriedkami možno bez akýchkoľvek pochybností konštatovať, že skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin vraždy sa stal. Nespochybniteľne boli nájdené kostrové pozostatky poškodeného na pozemku rodinného domu obžalovaného, kde býval s rodinou a bolo preukázané, že k úmrtiu poškodeného došlo násilným spôsobom (cudzím zavinením). Bez pochybnosti bol preukázaný spôsob usmrtenia a mechanizmus zranení poškodeného (opakovaný útok na životne dôležitý orgán tvrdým podlhovastým predmetom) a tiež obdobie, kedy mohlo pravdepodobne k usmrteniu poškodeného dôjsť, teda cca 15 rokov pred nájdením kostrových ostatkov poškodeného (2002). Tieto preukázané skutočnosti vyplynuli z výsledkov domovej prehliadky a zo znaleckých posudkov.

V ostatných skutkových okolnostiach sa obžaloba opiera výlučne o výpoveď družky obžalovaného (K. X.), ktorá spolu s obžalovaným hodila telo poškodeného umiestnené vo vreci (mysliac si, že ide o kosti zjedených psov) do vykopanej jamy, pričom uviedla obdobne ako obžalovaný, že nevedela, čo bolo skutočne v čiernom vreci, ktoré hádzali spoločne do jamy. Podľa jej výpovede jamu mal kopať svedok R. W. s nestotožnenými osobami v lete, v čase, keď u nich býval ešte Vietnamec z Komárna „S.“. G. W. však uviedol, že jamu kopal na jeseň, keď sa oberalo hrozno, nakoľko druhá osoba, ktorú obžalovaný zavolať bol bezdomovec, tento oberal hrozno a on kopal jamu na bodrel zo záhrady, ktorý tam aj nahádzali. Ďalším časovým údajom o nezvestnosti poškodeného P. B., vyplývajúcim z výpovede vtedajšej družky poškodeného (H. P.) je zase obdobie apríla 2002, kedy poškodený, podľa nej, odišiel z domu a už sa nevrátil, ona však nezvestnosť P. B. nehlásila, hlásila až neplnenie vyživovacej povinnosti po uplynutí príslušnej zákonnej doby. Aj tento časový údaj družky poškodeného však spochybňuje vyhlásené pátranie po poškodenom, ktoré bolo vyhlásené už dňa 31.01.2002 pod ČVS: ORP-544/NR-NR-2002, nakoľko osoba v pátraní (P. B.), bola príslušníkom OO PZ Nitra obvinená pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. Ak sa zoberie do úvahy, že trestnosť neplnenia vyživovacej povinnosti prichádzala do úvahy, pokiaľ povinný neplatil výživné najmenej tri mesiace, malo by k nezvestnosti poškodeného dôjsť zhruba v priebehu jesene 2001. Kde sa teda nachádzal poškodený P. B. minimálne od januára 2002 do uloženia jeho zostatkov do jamy počas časového úseku do júna-júla 2002, prípadne ešte v období september - október 2002, ak svedok R. W. kopal jamu na jeseň, keď sa zberalo hrozno, zostalo neobjasnené, rovnako ako skutočnosť kedy a kde naozaj došlo k usmrteniu poškodeného, či už v čase jeho nezvestnosti (začiatok zimy 2002), či v čase, kedy svedkyňa X. cítila v dome „pach krvi“ (leto 2002), alebo až v čase kopania jamy na pozemku obžalovaného (jeseň 2002), alebo ešte v jeseni 2001, v čase neplnenia vyživovacej povinnosti, pred vyhlásením pátrania po P. B..

Sporné bolo tiež miesto usmrtenia poškodeného, nakoľko zo žiadnych zabezpečených dôkazov nevyplýva, že k nemu mohlo dôjsť práve v rodinnom dome obžalovaného v lete 2002. Výpoveď svedkyne X., že po príchode domov cítila krv, že bola namaľovaná obývačka a vyčistený gauč, takýmto relevantným dôkazom nie je, nakoľko odobraté stopy z omietky v obývačke, spod lišty a z poťahov (vrchnej aj spodnej časti) sedacej súpravy žiadne stopy krvi nevykazovali, ani zostatky DNA poškodeného. Skutočný čas úmrtia poškodeného, s výnimkou hrubého časového rámca podľa znaleckého posudku (cca 15 rokov pred nálezom kostrových zostatkov), ani konkrétne miesto úmrtia (v obývačke poškodeného), teda nie sú vykonanými dôkazmi dostatočne verifikované. Podobne, ani na predmetoch resp. veciach nájdených pri kostrových ostatkoch poškodeného nebola zabezpečená DNA,

ktorá by spájala obžalovaného s nájdenými a zaistenými stopami v ilegálnom hrobe poškodeného (časti oblečenia, plastové pásky a pod.).

Na kostrových pozostatkoch poškodeného bola nájdená drôtená slučka na predlaktiach a lebka bola prekrytá plastovou páskou, pričom na nohách slučku nemal, čo by nasvedčovalo tomu, že poškodený bol pred páchatel'a útoku prevedený (nedobrovoľne) inou osobou, ktorá mohla eliminovať jeho prípadný útek z miesta, kde útok prebiehal, keďže pri útoku stál tvárou v tvár páchatel'ovi. Participáciu inej osoby na skutku naznačovala svedkyňa X., ktorá túto osobu označovala menom Q. (stotožnená ako Q. X.). Nebolo teda dostatočne bez pochybností preukázané, či konanie, ktoré spôsobilo poškodenému úmrtie vykonal obžalovaný alebo iná osoba, či páchatel' konal osobne vo vlastnom mene, alebo na objednávku, či páchatel'ov bolo viac, alebo páchatel' konal samostatne, nakoľko bolo zistené, že poškodený mohol mať aj viac veriteľov (napr. z hazardu). V každom prípade, kdekofvek došlo k násiliu na poškodenom, musel byť pacifikovaný (páskou cez ústa) a znehybnený minimálne v časti rúk (drôťmi na rukách) a ťažko si predstaviť, že obžalovaný s jeho telesnou konštrukciou (drobný útlý) by sám spacifikoval (umlčal a spútal) podstatne lepšie stavaného chlapa (vyšportovaný, vyššieho veku), ktorý chodil „ozbrojený“ a v minulosti obžalovaného sám bez problémov zbil. Bližšie okolnosti úmrtia poškodeného, teda miesto kde došlo k útoku na poškodeného a k jeho úmrtiu, ale aj osoba, ktorá mu zranenia nezlučiteľné so životom spôsobila zostali nepreukázané. Telo poškodeného v štádiu rozkladu, ukryté a zabalené vo vreči, bolo obžalovaným a jeho družkou (K. X.) uložené do jamy a obžalovaný vrece následne podpálil, pričom vrece s telom bolo opáskované. Obžalovaný uviedol, že vrece doniesol Q., ktorý mu prikázal vrece hodiť do jamy, to vrece bolo ťažké, tak si na pomoc zavolať W. X., ktorá s vrecom v súčinnosti s obžalovaným manipulovala rovnako ako O. Le H.. Svedkyňa X. uviedla, že sa vzhľadom na šíriaci smrad domnievala, že vo vreči sú kosti psov, ktorých Vietnamci zabíjali a jedli. Z celého skutkového deja teda absentuje a nebolo dôkazne preukázané, kto skutočne poškodeného usmrtil, uložil do vreca, ani to, či obžalovaný a svedkyňa vedeli o obsahu páchnuceho vreca. Obžalovaný mal určite motív na elimináciu poškodeného, jednak pre nesplatené dlhy, a jednak pre ujmu, ktorú mu spôsobil na zdraví v roku 2000, keďže mu ostali trvalé následky, ale jeho zavinenie na násilnej smrti poškodeného nebolo bez dôvodných pochybností dostupnými dôkazmi preukázané. Pre právny záver o zavinení obžalovaného bolo preto potrebné už v prípravnom konaní objasňovať aj skutočnosti subjektívnej povahy a dôkazne ich podložiť. Zabezpečovanie a vyhladávanie absentujúcich dôkazov na preukázanie trestnoprávnej zodpovednosti u obžalovaného výhradne zo strany súdu na hlavnom pojednávaní, by už prekročilo hranice spravodlivého procesu a zásadu rovnosti strán v konaní pred súdom.

Obžalovaný spáchanie skutku podľa obžaloby popieral, na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Usvedčenie obžalovaného malo byť postavené výlučne na výpovedi svedkyne X., ktorá pri usmrtení poškodeného, podľa jej výpovede nebola, a presvedčenie, že skutok spáchal práve obžalovaný je odvodené len z jej domnienok, pocitov a úvah, ktoré sa nedajú relevantne verifikovať, navyše pri komplexnom hodnotení jej výpovede nemožno opomenúť, že vznikla v čase jej majetkového sporu s obžalovaným o nehnuteľnosť na ulici Štúrovej v Nitre (rodinný dom), navyše v čase, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody. Paradoxne vyznieva, že počas prebiehajúceho trestného konania (sp. zn. 2T 6/2015), v ktorom bol obžalovaný stíhaný za drogovú trestnú činnosť ponúkala za jeho prepustenie finančnú záruku (30 000 eur) a na strane druhej, v tom istom čase už svedkovi S., s ktorým žila, opisovala, ako v partnerskom zväzku s obžalovaným trpela a aké problémy jej robil. V neprospech dôveryhodnosti svedkyne tiež svedčí skutočnosť, že od známych z vietnamskej komunity vylákala cca 30 000 eur na kvázi úplatky za prepustenie obžalovaného. Jej priateľ (S.), s ktorým žila, však uviedol, že tieto peniaze si ponechala a peniaze, o ktorých tvrdila, že mu dala za vybavenie prepustenia jej druhu z väzby (20 000 eur), tieto spolu užívali a míňali. Je zrejme, že svedkyňa si prispôsobuje fakty podľa aktuálnej situácie, v ktorej sa nachádza a tak, ako to vyhovuje jej aktívnym potrebám. Návrh na civilný súd podala po právoplatnosti odsúdenia obžalovaného v drogovej trestnej veci v októbri 2016, pričom už v priebehu roku 2016 (január 2016) mala pomer s N. S., ktorého voči tretím osobám a svojim deťom označovala ako osobu, ktorá mala zabezpečiť prepustenie jej druhu, pritom sa „spolu chodili zabávať, popíjali a súložili“ (výpoveď svedka S.). Svedkyňa sa tiež snažila svedka S. ovplyvniť, aby podpísal vyhlásenie, ktoré mala od advokáta, ale nebolo pravdivé. Zo všetkých hore uvedených dôvodov súd výpoveď svedkyne X. vyhodnotil ako nepresvedčivú a vnútorne rozpornú, nekompaktnú, pripúšťajúcu aj iný sled a obsah skutkových okolností. Absentujúce skutočnosti by bolo možné objasniť iba výpoveďou „Q.“, stotožneného ako Q. X., ktorý však v roku 2014 zomrel.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd nedokázal vyvodit' jednoznačne a bez dôvodných pochybností záver, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, spáchal práve obžalovaný tak, ako je uvedený v obžalobnom návrhu a preto rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil. Pri svojich právnych úvahách súd vychádzal predovšetkým zo zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) a v súlade so zásadou uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Pri hodnotení dôkazného materiálu, ktorý mal súd k dispozícii (výpoveď obžalovaného, výpovede svedkov, znalecké posudky a listinné dôkazy), sa súd zameril na podstatné body jednotlivých výpovedí, ich vnútornú logiku a konzistentnosť týchto výpovedí aj v kontexte všetkých dostupných dôkazov. Vykonané dôkazy vo svojom súhrne nevytvárali logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu dôkazov, vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré by vo svojom celku zhodne a spoľahlivo dokazovali skutočnosti, ktoré by boli v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že by z nich bol možný len jediný záver a súčasne by vylúčili možnosť iného záveru.

Obžalovaný nebol v konaní jednoznačne bez dôvodných pochybností usvedčený zo žalovaného skutku, jednak svoju vinu popieral a súd nepresvedčila ani výpoveď svedkyne X., ktorá spolu s obžalovaným manipulovala s vrecom, v ktorom bolo telo poškodeného, teda aj z hľadiska objektivity mohla mať záujem modifikovať jej dostupné informácie a ich obsah, aby si sama neprivilovala prípadný trestnoprávny postih. Spáchanie skutku obžalovaným nebolo bez dôvodných pochybností preukázané žiadnym vykonaným dôkazom a iné dôkazy nebolo možné zabezpečiť, resp. boli nedostupné. Na preukázanie viny obžalovaného by musel súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktorá by vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazovala všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčovala z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne by vylučovala možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine by mohol byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré by celkom vylučovali pochybnosť, či skutok, ktorý bol predmetom trestného stíhania skutočne spáchal obžalovaný. V dôsledku hore uvedených faktov bola obžaloba podaná na obžalovaného neudržateľná, pričom pre vyhlásenie oslobodzujúceho rozsudku sa nevyžadovalo nepochybné preukázanie toho, že obžalovaný sa násilného konania voči poškodenému nedopustil, postačovala len pochybnosť, že sa takéhoto násilného konania dopustil a naplnil tak všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Výrok o vine by mohol byť založený len na takých dôkazoch, ktoré by vylučovali pochybnosti o tom, že obžalovaný násilne usmrtil poškodeného, ale takéto pochybnosti súdu o násilnom usmrtení poškodeného obžalovaným napriek vykonaným dôkazom a po ich vyhodnotení odstránené neboli a naďalej pretrvávali.

Pri vyhodnotení vykonaných dôkazov postupoval súd v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a podľa pravidiel vyplývajúcich z ďalšej zásady trestného konania, prezumpcie neviny uvedenej v ustanovení § 2 odsek 4 Trestného poriadku (ktorá vychádza aj z úpravy ustanovenej v čl. 50 ods. 2 Ústavy a z čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd), z ktorej vyplýva, že ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú akékoľvek pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, tak ako tomu bolo v tomto prípade, nemôže súd rozhodnúť v neprospech obžalovaného. Prezumpcia neviny znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina (obžalovaný nie je povinný svoju nevinu dokazovať), na túto zásadu nadväzuje aj aplikácia zásady „in dubio pro reo“ v pochybnostiach v prospech obvineného, podľa ktorej, ak aj zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného. Prokuratúra nepredložila žiadne ďalšie usvedčujúce dôkazy a ani nenavrhol vykonať iné dôkazy na to, aby bol riadne zistený skutkový stav veci, o ktorom by neboli dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie súdu, pričom v trestnom konaní nesie dôkazné bremeno práve prokuratúra zastupujúca štát. Obžalovanému by v prípade uznania viny hrozil vysoký trest, preto bolo nevyhnutné, aby jeho vina bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Vykonané dôkazy by mali jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností bolo potrebné vykladať ich v prospech obžalovaného a nie naopak, pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5To/20/2010 zo dňa 25.11.2010).

Existencia rozporov medzi jednotlivými dôkazmi v konaní nie je neobvyklá, pokiaľ však nie je možné jednoznačne určiť, ktorá z verzií skutkového stavu zodpovedá skutočnosti, je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť verziu pre obžalovaného najpriaznivejšiu. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, ktoré mal súd za dokázané, dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia oprel, a právne

úvahy, ktorými sa súd spravoval, zistiť dôkaznú núdzu, súd obžalovaného podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. S poukazom na to, že súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, v súlade s ustanovením § 288 odsek 3 Trestného poriadku, odkázal poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces. Takéto rozhodnutie súd prijal hlasovaním v senáte jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.